

THÁNG TƯ CỦA NHỮNG XÓT XA

Tác giả: Đặng Chí Hùng

Giá như không có tháng 4 đau xót ấy, có lẽ đã chẳng có một nước Việt buồn như ngày hôm nay. Giá như mà không có cái gọi là “bên thắng cuộc” ấy thì có lẽ hàng triệu người dân Việt đã không biết đến chia ly, tù đày, chết chóc và cả đau thương vô tận.

Tháng tư ấy chẳng phải chỉ gieo những xót xa vào những người dân Miền Nam. Nó còn là những đau thương mà người dân Miền Bắc cũng phải gánh chịu từ chết chóc, thương tật của cái gọi là “sinh bắc tử nam”.

Chẳng có người dân thường hai miền Nam – Bắc nào vui trong tháng 4 của những xót xa. Chỉ có những chiếc ngai vàng ở tận Bắc Kinh xa xôi rung lên điệu cười hoan hỉ vì chúng biết rằng, giấc mộng thâm tóm toàn bộ đất nước Việt Nam đã sắp thành hiện thực bởi vì đàn em của chúng đã giúp chúng thực thi cái công việc gọi là “Đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng”.

Tháng 4 ấy, cũng làm cho những bộ răng hô, những gương mặt quý ám từ Ba Đình cười lên những tiếng cười man rợ bởi vì chúng đã cướp được cả một Miền Nam trù phú, giàu có để về làm của riêng cho chúng.

Cũng trong cái tháng tư ấy, lá cờ Vàng mang theo bao nhiêu truyền thống của dân tộc Việt Nam đã chẳng thể công khai tung bay trong gió, chỉ ít là trên một nửa phía nam của đất nước hình chữ S. Nó đã bị “sỉ nhục” bởi những quyển sách lịch sử láo khoét, của những cái lưới gỗ không hề biết sĩ diện là gì. Đảng CSVN lấy tư cách là “kẻ thắng cuộc” để cố tình lấp liếm đi cái sự thật thực sự về một lá cờ mang hồn thiêng dân tộc. Thay vì lá cờ ấy, đảng CSVN bắt người dân phải tôn thờ một lá cờ mang từ Phúc Kiến bên Tàu về, đảng nhồi nhét vào đầu người dân những sự gian dối đến từ

cái đầu đầy mưa mô ác hiểm của một bầy quỷ cướp. Từ đó, tháng 4 lại thêm phần xót xa.

Từ tháng 4 xót xa ấy, những mảnh đất của quê hương mang trong đó biết bao xương máu của Cha Ông đã dần được cái gọi là “đảng quang vinh” đem dâng lên thiên triều cộng sản Trung Quốc. Kể từ tháng 4 ấy, nước Việt thật sự chỉ còn cái tên mà thôi. Bởi vì nó đã không còn được độc lập như người dân thường làm tưởng.

Từ trong gió thoảng, tháng 4 ấy mang theo những con sóng cồn của biển Đông đang ào ạt xô những con thuyền tị nạn nhỏ bé hay những cái rét cắt da thịt của núi rừng Tây Bắc nơi những người tù không biết ngày nào trông thấy ánh nắng Miền Nam. Tháng 4 ấy, mang theo cả những mùi tanh của máu người dân Việt Nam đổ xuống bởi loài quỷ đỏ như lời của bài hát “Đêm Việt Nam” của Hà Thúc Sinh trong “Đại Học Máu”:

“Đêm thế giới đang dòn một lần
Trên đất nước tôi gọi Việt Nam
Đêm bát ngát những khu trại giam
Đời thên thang thu hẹp dần dần
Đêm em bé lên mười cũng gần
Anh chiến sĩ gốc biệt động quân
Đêm thiếu nữ áo đơn tạt thu
Ngồi kề vai gái giang hồ lo
Đêm đấu tố, và thủ tiêu
Đêm săn bắt cho đầy chỉ tiêu
Người chết nhanh, người phát điên
Đêm cáo chung tự do nhân quyền
Đêm nhức buốt phang bằng chày vồ
Vang tiếng thét sau cùng "Tự do"
Đêm có tiếng súng sau trại giam
Người tù binh chết bên bờ rừng
Đêm thế giới đang dòn một lần
Trên miếng đất đã thừa lắm than
Đêm trút xuống hố sâu diệt vong
Là Việt Nam nước tôi buồn tênh.”

Thế nhưng, đã có rất nhiều người quên ngày tháng 4 ấy. Họ đã phản bội lại lời thề của những người tị nạn. Họ lại quay về để vui trong những niềm vui được vinh danh, được ăn chơi trong quay cuồng xác thịt, rượu bia nơi xứ sở của những con quỷ đỏ đang ngồi cười rung đùi thu USD vào túi. Đó là những điều làm cho tháng 4 của chúng ta lại thêm phần đau xót.

Cứ mỗi tháng 4, chúng ta nhớ về dân tộc, nhớ về những tháng ngày xót xa. Cứ mỗi tháng 4 chúng ta lại kính cẩn chào lá cờ Vàng dân tộc. Nhưng rồi sau đó, một sự xót đau lại đến trong lòng khi bọn thái thú Ba Đình vẫn đang chễm trệ trên ngôi cao để đàn áp người dân thường và dâng dần đất đai tổ tiên cho giặc Trung Cộng.

Có lẽ, đã đến lúc chúng ta cần phải đứng dậy thật thẳng người và làm việc thật sự để xoa dịu đi những nỗi đau trong tháng 4 rỉ máu. Chỉ chào cờ và tưởng niệm là chúng ta không đủ để thể hiện về tình yêu quê hương dân tộc Việt Nam. Hãy bắt tay vào làm việc thật sự có hiệu quả chứ không phải chỉ làm việc để kiếm danh lợi cho cá nhân, tổ chức mà thôi. Hãy bóp chết nền kinh tế của cộng sản để trả thù cho những tháng 4 rỉ máu bằng cách thôi gửi tiền đầu tư làm ăn, thôi về Việt Nam ăn chơi của một số người. Chỉ có thế, nỗi đau của tháng 4 rỉ máu mới dần được nguôi ngoai...

Tháng 4, khi mùa xuân đến đáng lẽ là lúc mọi người sẽ hạnh phúc hơn trong ngày xuân nắng ấm thì trên thế gian này, có một dân tộc lại bắt đầu những tháng ngày đau khổ và xót xa. Dân tộc đó chính là dân tộc của chúng ta – Việt Nam.

Tháng 4 của những xót xa lại đến, xin cùng chung tay, chung lòng xóa bỏ chế độ cộng sản Việt Nam để nỗi đau sẽ lui dần trong lòng người dân. Hãy biến những đau thương của tháng 4 xót xa thành những sức mạnh thật sự để xóa bỏ bạo tàn cộng sản.

Tháng 4, cả dân tộc Việt Nam cúi đầu trước những xót xa !

Đăng Chí Hùng
24/04/2017

Chuyển Đến: PhungSuXaHoi@yahoo.com

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 4800 TÁC PHẨM